

**Sermones: Petri Hieremie Panormitani ex Sicilia: F.
co[n]uent[us] ordinis Predicatoru[m] bononiensiu[m]:
tam preclari q[uam] omnigene eruditio[n]is refertissimi.
omnibusq[ue] euangelica documenta ...**

Petrus <de Hieremia>

[Augsburg], 1514

VD16 P 1883

Jtem de eodem. ser. lx.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70359)

les contemplatiua z actiua. Quidā religio
si ascendit ad celum p vnaz scalā: les vite
cōtemplatiue: sicut sūt carthusienses/ cele
stini et similes. Quidā fo p scalā vite actiue
sicut sūt milites sc̄i Joānis et sc̄i Jaco/
bi z sancti Georgij/ z oēs boni seculares
exercentes opa vite actiue. s. elemosinas.
zc. fr̄es aut̄ ordinis sc̄i Dñici ascendunt
in celū p duas scalas. s. p cōtemplatiuam
studendo z meditando zc. Et p actiuā p/
dicando zc. in q̄ pdicatioē cōtinent om̄ia
opa vite actiue tā m̄sc̄die corp̄alis q̄ sp̄i/
tualis: q̄ habere in vobis sal z pacem ha/
bere inter vos. Dat. ix. Deo gr̄as. Amē.

Item de eodem b̄to Domi
nico patre nostro. Ser. LX.

Hic magnus

vocabit̄ in regno celoꝝ Dat. v
z in euāgelio hodierno. Pro de
claratioē th̄emat̄ z introductioē materie
pdicatioē notandū: q̄ p̄clusio vera est i fan/
ta theologia q̄ fm̄ quantitatez gr̄e q̄ dat̄
hoi in hoc mundo mensuratur gl̄ia i alio.
Quāto em̄ q̄s in hoc mundo habet maio
rem gr̄am: tanto habebit maioꝝ gl̄iam
in alio sicut ec̄tra pena cōmēsurat̄ culpe.
Deut. xxy. Juxta mensurā pcti erit z pla
garū mod̄. Itē Apoc. xviij. Quāto glo
rificauit se in delictis: tantū dare illi cor. et
lucru. Gr̄atia aut̄ tanto maioꝝ habet: q̄n/
to maioꝝ z virtuosioꝝ opa s̄unt: ceteris
parib. Et sic d̄ primo ad vltimū. tāto ma
ioꝝ gl̄oria p̄fertur a deo hoī q̄nto melioꝝ
opa fec̄ in hac vita. Auctozitas. Duo hec
audiū quia p̄as d̄i est tibi d̄ne m̄sc̄dia:
q̄ tu reddis vnicuiq̄ iuxta opera sua. ps.
lxxij. Hora p̄as det̄ les ad puniēdū malos.
Et tibi d̄ne m̄sc̄dia. s. ad p̄m̄iādū bonos.
S̄z in quoto gradu: in q̄nta mēsurā puni/
et d̄ malos z p̄m̄iabit bonos: R̄idet. qz
tu reddis vnicuiq̄ iuxta opa sua. Et con/
cordat auctozitas. Esa. xxxvij. In mensura
p̄ mensurā cū abiecta fuerit iudicabit eā.
Nota Cū abiecta fuerit. s. aīa a corpe: tu/
dicabit eā dando ei vitā eternā: vel penā
eternā. Dat. vij. z Lu. vij. Eadē q̄ppe mē
sura q̄ mensi fueritis remetiet̄ vobis. Pr̄z
p̄clusio. Quia igit̄ b̄tus Dñic⁹ habuit in

hac vita magnā gratiā/ z etiā magna opa
z excellentia fec̄ ad gl̄oriā dei z vilitatez
primoz: id̄ dignū fuit vt magnā gl̄oriā
acq̄reret in alia vita. Et h̄ est qd̄ dicit̄ the
ma. Hic magn⁹ vocabit̄ zc. Pro fm̄ose
fundamēto q̄ est de Dñico: de q̄ dicit̄ q̄ ē
magn⁹ in regno celoꝝ. s. p̄ b̄ritudinē: oīf
de ipsa b̄ritudine theologicālis questio.
¶ Querit̄. Vtrū vltim⁹ finis vite hūā/
ne sit hoīs b̄ritudo: Arguit̄ q̄ non om̄iū
bonoz actuū volūtatē: est vnus finis vlti
mus: sed nō om̄iū volūtatū est vna de
aritudo: q̄ vltimus finis vite humane nō
est beatitudo. In oppositū ait Aug. vij. d̄
civ. dei. c. iij. Finis boni appellat̄ q̄ quisq̄
cū puenerit beatus est. q̄ vltim⁹ finis vitē
hūane ē hoīs beatitudo. Et sic questio
manet p̄ vtraq̄ parte dubia. Ad questioē
respondēdū est fm̄ Ric̄. sup. iij. sen. disti.
xxxvij. ar. i. q. ii. q̄ vltim⁹ finis humane
ne vite pōt dupliciter accipi. Vno modo
p̄ bono in quo vltimo q̄scit̄ hō. Alio mō
pro quiete hoīs in illo bono. Sicut beati/
tudo pōt accipi dupliciter. Vno mō p̄ bo
no in quo hō beatificat̄. Alio mō p̄ perfe/
cta p̄sūctioē hominis cum illo bono/ que
cōiunctio est hominis beatificatio accipi/
endo finem z beatitudinēz. modo primo/
dicit̄ ad dubium. vltim⁹ finis nature hūā
ne et hominis beatitudo realiter idēz sūt:
similiter finis modo secūdo acceptus real/
liter: idēz est cum beatitudine secūdo mō
accepta: sed differunt fm̄ rationem: quia
finis vltimus dicitur in quātū nō ordina/
tur ad vltiorē finem z primo mouens
appetitum. Beatitudo dicit̄ in quātū est
sufficiētissimū hominis bonum: ideo se/
quitur q̄ vltimus finis vite humane ē ho
minis beatitudo. Ad argumentum dicit̄:
q̄ accipiendo vltimum finem vite huma/
ne et beatitudinēz primo modo: sicut oīm
bonoz voluntatem est vnus finis. Ita
vna beatitudo quia vnus bonum est. In
quo om̄es bone voluntates beatificant̄.
Accipiendo autem vltimum finem et bea
titudinē modo secūdo non est om̄iūz
bonarū voluntatū vnus finis in nume/
ro/ nec etiāz in equali gradu: similiter nec
vna beatitudo vt inferi⁹ patebit: quia bea/
titudine sanctus Dominicus fruit̄. Ideo
magnus in regno celoꝝ. Juxta verba

Q

De beato Dominico

presumpta. Hic magnus erit in regno ce-
lorum. Hic scilicet beatus Dominicus. Dicitur
aliquis. Sed velle scire quantam gratiam ha-
buit et quantam opera fecit beatus Dominicus.
R. q. diuersae et multae sunt gratiae quas di-
uina bonitas confert hominibus in hac vita:
quae vix vni dantur oēs: sed diuersis. No-
ta p. responsione ad euidenciam q. duplex
est gratia: scilicet gratum faciens et gratis da-
ta. Vide supra in sermone de beato Step-
hano, qui incipit. Stephanus plenus gratia
et cetera. De prima ergo gratia non potest pro-
certo sciri: quis habeat nec quantam ha-
beat: donec homo est in presenti vita. post
mortem etiam non potest sciri: nisi de cano-
nizatis per ecclesiam: sicut sunt omnes san-
cti et cetera. De quibus dicere possumus q. pro-
certo scimus q. sunt in gloria: quantum glo-
ria. Ioannis and. aliter sentiat in c. Gloriosus.
de reli. et bene. sanctorum. li. vi. Sed male
ut scripsi in sermonibus de quatuor locis.
Sed quis sanctus habeat maiorem glori-
am difficile est videri: nisi q. de apostolis
credatur q. sunt gloriosiores. Unde super
illud Roma. vii. Nos ipsi primitias ha-
bentes. dicit Glossa. Et tempore prius et
cereris abundant. Nota contra illos qui
volunt equipare Franciscum vel Domi-
nicum apostolis et cetera. De Martino legitur
fuit par apostolis quantum ad vnam excel-
lentiam: videlicet quia spiritus sanctus
est super eum descendere: sicut super apo-
stolos in forma ignis: sed non quantum ad
omnia. Ergo quantum ad quantitatem gra-
tie huius et glorie scire non possumus: nisi
de apostolis. Sed quantum ad quantitatem
gratie gratis dare bene possumus scire: quia
talis gratia datur manifeste. Unde dicit
apostolus. Unicuique datur manifestatio
spiritus ad utilitatem: et de hac loquimur
in hoc sermone. Et sunt nouem. Quas gra-
tias numerat apostolus. j. Cor. xij. dices.
Diuisiones autem gratiarum sunt: idem autem
spiritus. Et diuisiones ministracionum sunt
idem autem dominus. Et diuisiones operationum
sunt idem deus qui operatur omnia in
omnibus. Antequam autem datur manifesta-
tio spiritus ad utilitatem. scilicet aliorum. Alij
quidem per spiritum datur sermo sapientie
Alij autem sermo scientie secundum eundem spiri-
tum. Alteri fides in eodem spiritu. Alij
gratia sanitatum in vno spiritu. Alij operatio
virtutum. Alij prophetia. Alij discretio
spirituum. Alij genera linguarum. Alij iter
pietatis sermonum. Hec autem operatur vnus
atque idem spiritus: diuidens singulis prout
vult. Si est vnus homo qui habet vnam
de istis gratiis: potest dici magnus: quanto
magis poterit dici magnus ille qui omnes
habet. Talis fuit beatus Dominicus: ergo
vere dicitur magnus: ut probatur in thema-
te. Videamus ergo diuisiones gratiarum suc-
cessiue secundum ordinem apostoli et cetera. Prima
gratia est sermo sapientie. Nota q. non dicitur
sapientia: sed sermo sapientie. Nam sapien-
tia perficit hominem in seipso. et est in quolibet
homine habente charitatem: prout est do-
num spiritus sancti. De quo Eia. ij. Requiescit
super eum spiritus domini: spiritus sapien-
tie et intellectus et cetera. Sed habere tam-
tam sapientiam q. non solum homo in seipso
perficiat: sed etiam sit aptus alios perficere
et instruere in via dei: et in rebus diuinis
vocatur sermo sapientie: et est gratia gra-
tis data: secundum Thoma. j. q. lxxvij. ar. v. Hinc
ergo sermonem habuit excellenter beatus Do-
minicus. Non solum enim fuit repletus a deo
sapientia mirabili qua in seipso perficeret
sed etiam radios sapientie sue emisit in alios
et illuminauit mentes hominum in rebus
diuinis. Et hoc premonstrauit deus ma-
gisteri sue spirituali que eum de facto fonte le-
uauerat quando vidit stellam in fronte eius:
que rotam orbem illustrabat. Hanc mundus
deus pro mundi gloria mira christi presignat
gratia. Lulus ortum precurrunt nuncia
veri presagia. Stella micans in fronte par-
uuli. nouum iubar premonstrat seculi et cetera.
quod fuit completum quando sua predica-
tione clarissima intellectus hominum di-
uina scientia illustrabat et ad amorem dei
hominum accendebat affectus. Sed quia nul-
lus bene predicat nisi prius in seipso perfici-
atur ad exemplum illius qui cepit face-
re et docere. Act. i. Ideo voluit in seipso eo-
plere quod alijs predicabat: ne alioquin re-
probis inueniret. Quia ergo predicaturus
erat alijs humilitatem: ideo voluit in
seipso perficere etiam ab infantia sua quia
reperitus est a nutrice frequenter relicto le-
cto super terram accumbere et cetera. quod ope-
rabat in eo diuina bonitas quasi quoddam

futurum presagium future in eo profun-
dissime humilitatis. Item quia predica-
torus erat voluntaria paupertates i vere
stationem auaritie: ideo exemplo voluit
hoc ostendere in seipso: quando p supplen-
da pauperum indigentia suos vendidit li-
bros dum studeret palentie zc. Item post
modum religiosus effectus omnia reliqz
z ordinem instituit. Fundatus in culmine
paupertatis artissimere dicit textus in c.
Amis ptaua, de excess. prela. Unde canta-
tur. Pauper in peculo zc. Item quia p
dicaturus erat castitate: ideo voluit esse
virgo intrin q odor quidam de membris
suis egrediebatur: quo alij prouocabant ad
castitatem. Nota exemplum de illo sebo-
lari luxurioso qui secularis fuit sibi ma-
num zc. Unde cantat ecclesia, Florez pu-
dicie seruans illibatusz attingit eximie vi-
re celibatum, Item quia predicaturus erat
charitatem, voluit in seipso perfectionem
charitatis habere. In cuius signum ap-
paruit matri sue in forma caruli faculam
accensam in ore gestantis. Preco nouus
z ceticus missus in fine seculi pauper ful-
sit Domine: forma preuisus caruli. No-
ta etia hic quado libros suos vendidit stu-
dens palentie pro subuentioe pauperum
fame pereuntiu. Item quando voluit se
vendere seruum propter redemptionem
cuiusdam captiui. Unde cantatur, Con-
seruans sine macula virginitatz liliu ar-
debat quasi facula p zelo peunium. Item
quado appropinquabat alicui ciuitati vl
castro videns ciuitatem flebat super illaz
zc. ad exemplum domini. De quo scribit
Luc. ix. Videns Iesus ciuitatem fleuit
super illa zc. Item quia predicaturus erat
abstinentia: ideo zc. Unde p decenniū vi-
num non bibit: sed postea modo eo vino
yrebatur coactus a Didaco eromei epō p
pter debilitate stomachi zc. In quadra-
gesima aut totam aliquado ieiunabat in
pane z aqua: ppter dandum exemplū qui
busda mulieribz zc. Item qz predicaturus
erat patientia: ideo zc. Cum aut sibi intre-
nitum hereticū minarens: sic iperterrit⁹ re-
spondebat. Nō ego martyri dign⁹ sū glia
nondū merui morte ista: qz propter locum
transies: in q sibi parare ferebant insidie:
nō solū intrepid⁹: vepz etia cantas z alacer

incedebat qd illis admiratibz et dicentibz.
Nūqd nō tu mortis horrore concuteris?
Quid actur⁹ eras si cōprehendissem⁹ te?
Rūdit zc. vt in legēda habet. Un in Lar-
calona hereticū iacebant sibi luti z mltas
ei derisiones z iuitia inferebat: que omnia
nō solum paciēter sustinebat: sed etiā libe-
tissime affectabat. Un ibi potius q Tho-
lose morari volebat vbi honorabatur. Nota
hic etiā qz exemplo paciētie sue quā habu-
it: cū semel iret cū quodā epō: z quibusdaz
alijs discalciat⁹ ptra hereticos zc. conuer-
tit hereticū illū qui eos p vepres z spinas
ducebat zc. Item qz predicaturus erat diligen-
tia z exercitiū bonozū opez z penitētie: ideo
zc. Un tota vita sua fuit penitētia. Nā ter
in qualibet nocte disciplinabat cū catena
ferrea zc. Item dormiebat in terra et quasi
semp in ecclesia. sic patet qz quō gratia ista
sermonis sapientie excellenter habebat.
Unde poterat dicere illud apollo. Ser-
mo meus z predicatio mea: nō insualibz
libus humane sapientie verbis: sed in ostē-
sione spiritus z pntis. i. Coz. ij. Item. j.
Coz. ix. Castigo corpus meū z in seruitu-
tem re. ne cū alijs pdicē ipse reproby effict
ar. Secda gratia est sermo scientie. Nā
scientia est sine sapientia est deo inimica:
z ante noxia: qz scientia inflat. j. Coz. viij
Silis scientie diabolice: meli⁹ esset homi-
cū ignorātia intrare paradisu qz cum scia
descendere in gehenna. Propter qz rephe-
dit aliqs scientes. Apl⁹ Ro. j. Diceres in
quit se esse sapientes stulti facti sūt. Sed
qn habet scientia cū sapientia tūc est pfecta
zc. Sic fuit in brō Dnico. Nā post qz fuit
illustratus sapientia habuit scientia q est
cognitio rerū humanaz p quā puenit hō
ad cognitionē rerū diuinaz: iuxta illud:
Ro. j. Inuisibilia di p ea que facta sūt in
rel. cōspi. sempiterna qz virt⁹ eius z diui-
nitas zc. Nā missus est Palētia: vbi erat
studii gūale vbi magnū scie culmen acqsi-
uit zc. Un erat bñ apr⁹ ad erudiēdos ali-
os etiā in hūanis sciētijs. Nā qz indoctus
vult alios docere: efficit magister erroris
anteqz discipul⁹ veritatis. Et ideo dicit re-
xtus in. c. Inter cetera. de offi. iudi. or. qz p-
dicatores missi debēt esse potētes in ope z
sermone. altas debet exorcizari q nō missus
pdicat: d heretic⁹. c. Exorcizam⁹. s. Quia
D ij

In festo bti Dominici

vero. Quia aut nullus fructus docet de
bet predicare sine auctoritate: vt de ter. l. c.
cu et inuictio. de hereticis. Et Ro. x. Quo
predicabit nisi mittant. Ideo bti Dominicus
vt possit predicari vacare cu utilitate an
may: habuit auctoritate et licentia predica
di. Et vide quanta et qualis. Primo em ha
buit auctoritate a deo: sicut pbarur p pa
rabolam dñi. Luc. xij. Homo quidam fecit
cenam magnam et vocauit multos: et misit ser
uum suum hora cena dicere inuitatis vt ven
rent etc. Per horam cenae: vt dicitur doct. intel
ligit finis mundi in q sumus nos. s. Loz. r.
Nos sumus in quos fines seculorum deueni
erunt. In hac hora cenae misit de seruum suum.
Slo. Grego. Quis p seruum qui a patris
ad inuitandum mittit: nisi predicator: ordo si
gnat etc. Ordinis aut huius pater inclyrus
fuit bti Dominicus. Ideo cantatur de eo.
Hundum vocas ad agni nuptias: hora ce
nae: passimillas seruum mittit pmitteres va
rias vite delicias. Ad hoc conuuium tam p
magnificum elegit nuncium seruum Dominici. Se
cundo habuit auctoritate a chris et virgine
Maria: q dedit habitum albam fratri Rai
naldo etc. Dic historiam de visione de tribus
lanceis qis chris in manibus tenens volebat
mundum pcutere etc. Dic historiam. Tres lan
ceae sunt tria flagella q chris mittit in mu
dum. Prima lancea erit aduentus maledi
cti antichristi. Secunda erit combustio mundi.
Tertia iudicium vniuersale etc. Dic vt expe
dit. Tertio habuit auctoritatem a chris vi
cario. s. papa Honorio q ordine approba
uit: sed prius ab Innocentio. iij. q vidit visio
nem illam etc. Dic historiam. Un pot sibi con
uenire illud sbu. Esa. xij. Ab extremis
terris et a longinquis es vocauit te: et dixi ti
bi: seruus meus tu elegi te. Hora. Ab ex
tremis terre. s. ab hispania a villa Calla
roga etc. Tertia gratia est fides. No ac
cipit hic fides: put est virtus theologica: q
sic est virtus iustificans hominem in seipso: iu
xta illud. Arbitramur em iustificari homines
p fide. Ro. ij. Item Act. xv. Fide purifi
cas corda eorum. Gratia pro gratia dante van
tur a deo ad alios utilitate: sicut de Aplos
in auctoritate posita. s. in introitu sermo
nis. Sed accipit hic fides: put est gratia gra
tis data: prout importat quada supeminē
tem certitudine fidei: ex q homo est idone

us ad instruendum alios: s. his q sunt fideles:
vt patet Lbo. i. ij. q. iij. art. iij. Vel accipit
hic fides pstantia fidei: vel p fime su
dei: sicut Lbo. ij. q. iij. ar. v. ad quartum.
Hanc ergo fide habuit bti Dominicus: q
cellent qd ostensum est: q conuertit multos
hereticos. Item qn libellus eius in igne pi
iectus: no fuit combustus. Un cantat. Ter
in flamas libellus tradit: ter erigit ille
sus penitus. Item qn transeunt: pro p flum
men ceciderunt: libellus eius in aqua: sed inde
ad triduum fuerit de aqua extracti ille etc.
Quarta gratia sanctorum etc. Hanc gra
tia mirabilis habuit bti Dominicus: sicut
patet de fratre Rainaldo: que oratione sua
curauit dñs ab infirmitate. Item qn febris
citati dedit in cibum: quoddam fructum an
guille et sanata est. Nec solum sanitatem
tulit infirmis: sed etiam mortuis vitas res
stituit: q plus est. Hora hic qn suscitauit
nepotem cuiusdam cardinalis: q ceciderat cu
equo in quodam baratru etc. Item quado
resuscitauit qdraginta pegrinos sicut q fue
rant in quoda flumine submersi: q Ha
gnus vocabit in regno celorum etc. Quia
ta gratia est operatio virtutum. i. miraculorum:
vltra ea q supra prime dicta sunt. Hora q
virtus seu gratia beati Dominici in miracu
lis faciendis apparuit in oibus quattuor
elementis. Primo quide in igne: sicut dñs
etcum est de libello in igne pieto. Item qn
tunica eius qua dederat cuidam militi dei
uote: dum esset post in arca: comburi non
potuit: cum tñ esset in medio ignis: ceteris
suppellectilibus domus ab igne consumptis.
Secundo in aere: sicut patet qn semel teueras
cum socio signu crucis: extra ventu et plu
uiam opposuit: et a se et a socio oem pluuiam
pulsauit. Tertio in aqua sicut dicitur est:
quado libelli sui ceciderunt in flume: et in
de post triduum educti fuerunt illesi. Item
quado. xl. mortuos in flumine suscitauit
deus oratione sua: de q dicitur est sup parte
prima. Dic etiam hic miraculum de panibus
sibi et fratribus p angelos delatis. Quarto
in terra: qn corpus suu translatu dedit odo
rem mirificu. Un cantat. Fragrans odor
de tumulo cum vir. fre. cla. p chris fa. sum.
re. magnalia. Item qn terra ad sui oratio
nem mortuos educebat. Specialiter autem qn
suscitauit architectus illu: quez petra cal

dens cōstituit in ecclia sancti Sixti rome
 Ergo hic magnus vocabit̃ rē. ¶ Sexta
 gratia est p̃phā. Quā se habere ostendit:
 quādo in partibus tholosanis: ubi erant
 multi heretici cōbure di fecit reservari quē
 dam hereticū noīe Raymundū: q̃ erat cū
 ceteris p̃demnat̃ dicens ei. Scio fili mi
 scio: quia adhuc bonus hō ert̃ et sanctus
 licet tarde rē, quod fuit ad impletū. Hanc
 remansit heretic̃ per. xx. annos: tandē sa
 ctus frater ordinis nostri cōplevit vitam
 suā in sanctitate. Item semel p̃nunciavit
 fratrib̃ suis ad capl̃m cōvocatis dicens: q̃
 q̃tuor fratres erant morturi: duo in coz̃
 pore: et duo in ania rē. q̃ sic rei p̃bavit eue
 rus: hoc contigit rome in scro Sixto. Ad
 idem semel p̃dicans apud Segobiā p̃nu
 ciant pluviam eodem die futura: euz tamē
 tunc nullū pluvie vestigiū apparerz: quod
 fuit gratissimū p̃plo: qui p̃pter siccitatem
 maxime tristabaf. Ad idem duz p̃dicaret
 brūs Dñicus in p̃fata ciuitate. Segobie
 quidā nobilis indignatus eum volentē p̃
 ponere verbū dei in p̃ilio ciuitatis p̃edi
 cte nō solum audire contempfit: sed etiaz
 in verba indignatiōis pupit dicens. Nū
 quid non esset malū q̃ verbosus iste dēt̃
 nens diem in s̃monib̃: nos a prandio im
 pediret rē. Cui brūs Dñicus p̃dixit: q̃
 interficiēd̃ esset ante annū: qd̃ sic rei p̃ba
 vit eventus: vt legit̃ in lib. de vitis fratrū
 nostror̃. Ad idem facit: quādo p̃dixit qui
 buldā q̃ ante festū assumptionis p̃ginis
 gl̃iose moritur̃ erat. ¶ Septima gratia
 est discretio spiritūū. Hoc p̃z quādo appa
 ruit sibi diabol̃ in specie fratris: dū apud
 Bononiā constitit in ecclia p̃noctaret:
 et ipsum cognoscens esse demonez p̃ om̃es
 officinas cōuentus duxit rē. Dic̃ h̃istoriā
 Item semel Rome in scra Sabina: dia
 bolus de recto ecclie piccit lapidem cōtra
 ip̃m orantē: sed ipse cognoscens illum esse
 demonez nō est motus ab oratione. Lapis
 autē ille est adhuc in ecclia illa in memo
 riā facti rē. ¶ Octava gratia est Genera
 linguarū. Nota hic q̃ semel itineranti be
 ato Dñico cum fratre Bertrando socio
 itineris et sanctitar̃: sue de Tholosa Pa
 risius: obitauerūt quidā teutonici: qui fe
 cerūt eis expensas p̃ quattuor dies. Sed
 quia bea⁹ Dominic⁹ q̃ lectus nesciebāt

loqui teutonice: et p̃sequēter nō poterant
 eis spiritalia seminarē: cum tamē ab eis
 carnalia mererēt: impetrauit a dō: vt teu
 tonice intelligeret et etiā loqueret̃. Et sic
 p̃ alios quattuor dies simul ambulantes
 de Jesu: et rebus diuinis dulciter loque
 bāt adinuicem. ¶ Nonā gratia interpreta
 tio sermonū, i. sc̃etia exponēdi scripturas
 p̃phetaz: et parabolas euangeloz. Hanc
 etiam habuit brūs Dominic⁹. vñ et scri
 psit librum in theologia: qui vt audiui est
 Tholose. Nota exemplū de illo scholari:
 q̃ euz videret beatū Dominicū optime p̃
 dicantē: et de scripturis ad placitū differē
 rem interrogauit eum: in quib̃ libris stu
 dierat: qui respondit q̃ in libro charitar̃
 plusq̃ in alio studisset. Die em̃ de oibus
 docet. Hoc legit̃ in vitis fratrū. Pater q̃
 q̃ multas gratias habuit brūs Dñicus:
 et q̃ magna opera fecit. Ex quo erat ma
 gnus in regno celoz. i. in ecclia militante
 sed vt esset magn⁹ in alio regno celoz. i.
 in ecclia triūphante: voluit euz diuina bo
 nitas de gratiaz plenitudine: ad gl̃ie ex
 cellentiā exaltare. Dic̃ etius mortē rē. Cū
 potest dicere. Bonū certamē certant cur
 sum cōsumant: fidem seruauit: in relicto
 reposita est mihi corona iusticie rē. h̃. Tū
 morbe. iij. Ergo hic magnus vocabitur
 in regno celozum.

In transfiguratione domini:
 siue i festo saluatoris. Ser. lxj.

Resplenduit fa
 cies eius sicut sol. Matt. xvij.
 Hodie vocatur festū sancti sal
 uatoris ea rōne q̃ dñs noster Iesus ch̃s
 qui solus est verus saluator: ostendit aliq̃
 bus discipulis gloriā corporis: quā datu
 rus erat saluadis: merito sue sacratissime
 passiōis. Et de hac materia erit sermo no
 ster. Salutes virgo maria rē. ¶ Pro in
 troductione s̃monis: et verbi p̃positi decla
 ratione oītur theologicis q̃stio.
 ¶ Querit̃ vtrū ch̃us debuit velle trans
 figurari: Ad questioē respondendū est:
 q̃ sic duplici rōne. Prima p̃pter fidei au
 gmentatiōē. Secda p̃pter ip̃e sue fortitu
 dinis p̃firmatiōē seu corroboratiōem.